

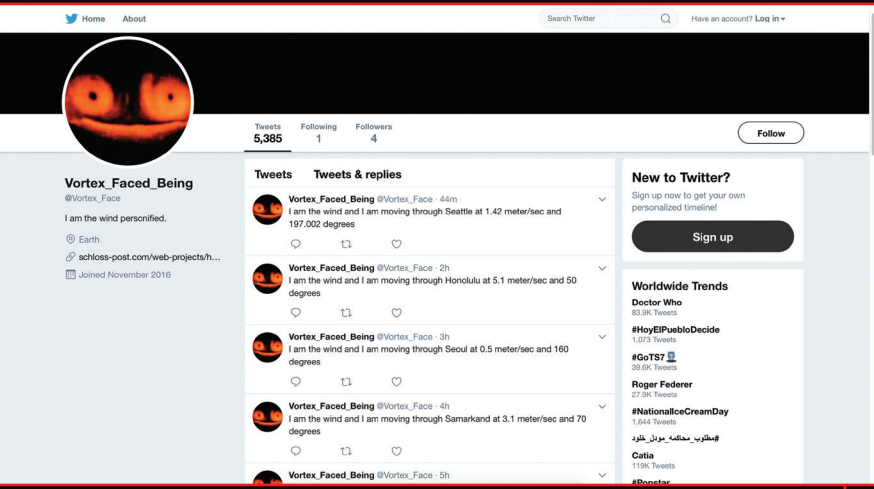
The Wind Egg: Tower of the Wind and Vulture

De *Tower of the Wind and Vulture* in de Wind Egg opstelling in het MuHKA is afgeleid van de Toren van de Winden in Athene, Griekenland. De toren, ook bekend als het Horologion van Andronicus van Cyrrhus. Onze *Tower of the Wind and Vulture* huisvest het gezicht van de wind zelf als het “Vortex-Faced Being” (Wezen met het Vortexgezicht) en het vogelhuis van zijn metgezel, Sparta, een vrouwelijke Afrikaanse Witruggier.

De oude Arabieren, Chinezen, Egyptenaren, Grieken en Indiërs dachten dat dieren en mensen door de wind konden worden bevrucht zoals planten. Dit 5000 jaar oude concept werd ook breed verspreid in de 17e eeuw in Europa. Katholieke theologen gebruikten de theorie van het windei als een verklaring voor de Onbevleete Ontvangenis van de Maagd Maria. Het was bekend dat bepaalde dieren alleen vrouwelijk waren en alleen via de wind reproduceerden.

Het meest bekend onder deze “anemofiele dieren” waren gieren. Ze paarden elk voorjaar met de Westenwind. De 4e-eeuwse Griekse denker Horapollon Nilous schrijft dat “de gier ontbrandt met een verlangen om zwanger te worden, en opent haar baarmoeder voor de noordenwind, zij wordt als het ware door hem omhelsd gedurende vijf dagen, gedurende welke tijd zij niet eet of drinkt, gezien ze enkel is gericht op voortplanting. Er zijn ook andere soorten vogels die zich door de wind voortplanten, hoewel hun eieren enkel dienen als voedsel en niet voor de voortplanting; de eieren van de gieren die geïmpregneerd zijn door de wind echter bezitten een levenskracht.”¹

¹ Zirkle, Conway, “Wind Impregnation,” *Isis: A Journal of the History of Science* 25, 1936: 95–130.

Wezen met het Vortexgezicht twitterbot. Programmering door Piero Bisello

L7 Wind Personificatie Lab met windtunnel van het Eiffel-type en deltavleugel in het von Karman Institute for Fluid Dynamics

Wezen met het Vortexgezicht: Input

De Toren van de Winden in het M HKA huisvest het gezicht van de wind of het ‘Vortex-Faced Being’ (Wezen met het Vortexgezicht) in een speciaal ontworpen windtunneltestgedeelte. Het Wezen met het Vortexgezicht is de vertegenwoordiger van alle winden in de wereld, anders gezegd de Wereldwind. Bovendien, als de wind dieren en mensen bevrucht, dan moet hij mannelijk zijn.

Het gezicht drukt de omstandigheden van de wind uit, zijn snelheid en richting, in steden over de hele wereld. Eén stad werd gekozen voor elke breedtegraad. Een geautomatiseerd computerprogramma of “bot” werd gecreëerd in de Python-taal om gebruik te maken van het weerstation in elk van de gekozen steden. Deze bot werd vertaald in een Twitterbot met de naam ‘Vortex Faced-Being’ die voor iedereen toegankelijk is. De Twitter en Python bots werden ontworpen door Piero Bisello.

Sparta de gier in het Wind Egg Aviary in het von Karman Institute for Fluid Dynamics. Foto: Daniel van Hauten

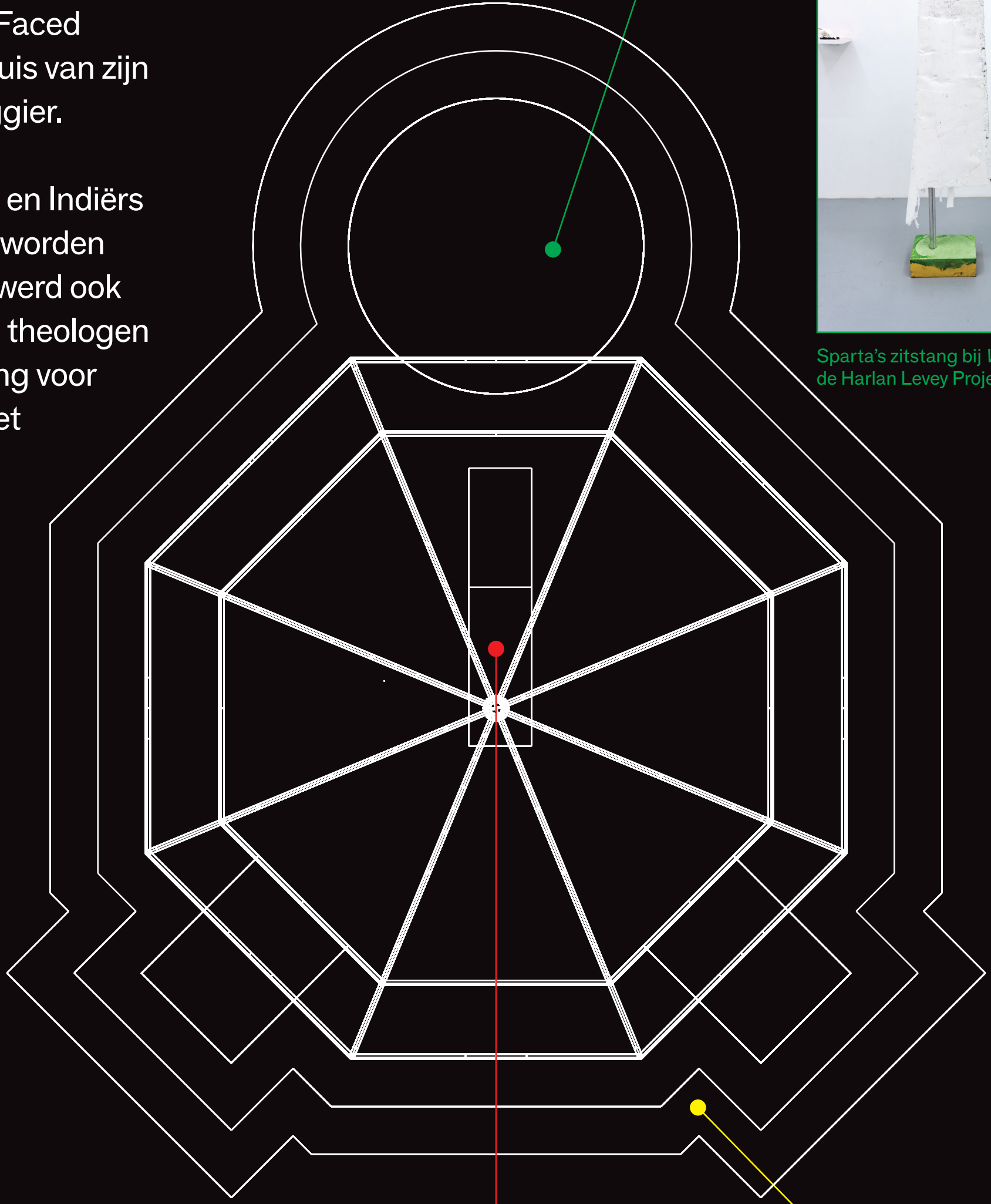
Sparta de gier in het Wind Egg Aviary bij Wird in de Harlan Levey Projects

Sparta's zitstang bij Wird in de Harlan Levey Projects

Sparta's zitstang in het Wind Egg Aviary in het von Karman Institute.

Gier Vogelhuis

De cilinder aan de achterkant bevat de Wind Egg Vulture Aviary. In 2016, na vijf jaar onderzoek, verliet het Wind Egg-experiment het von Karman Institute for Fluid Dynamics wegens instabiliteit. Een replica van het vogelhuis voor Sparta moest worden gemaakt in het tijdelijke onderkomen voor het experiment bij Harlan Levey Projects.

De originele zitstang is een gerecy-cleerd versplinterd turbineblad van de Von Karman L1-windtunnel waarin de Wind Egg-incubatiekamer was gehuisvest. Sparta's zitstang in het vogelhuis van de Tower of Wind and Vulture wacht op haar terugkeer. Haar aanwezigheid kan nog steeds worden gevoeld door haar geur die in de lucht hangt.

Toren van de winden, Athene, Griekenland

Kaikias Anemoi (een Griekse god van de wind) Athene, Griekenland

3D-weergave met digitale erosie van Kaikias Anemoi (een Griekse god van de wind)

Windenries transformatie

De originele Toren van de Winden heeft acht marmeren reliëfs op zijn gevel. Elk reliëf vertegenwoordigt een van de acht windgoden in de Griekse mythologie. Hoewel deze gevleugelde mannen engelachtig lijken zijn ze voorchristelijk en kondigen ze al de uitkomst van het hedendaagse Wind Egg-experiment aan.

De reliëfs op de oorspronkelijke toren zijn in de loop van de jaren geërodeerd door de wind die ze afbeelden. De gevel van de *Tower of the Wind and Vulture* in het M HKA draagt dezelfde voorstellingen, maar hier lijken ze een versnelde winderosie te hebben ondergaan. Van de marmeren reliëfs werd een virtueel model werd gemaakt dat werd blootgesteld aan computer-gesimuleerde winden om hun vorm te bepalen.

Bijdragen: Ertan Umit, Piero Bisello, Prof. Olivier Chazot, Barbara Renaux, Rasso Hilber, Vincent Descmect, Céline Mathieu, en Hilde Druant

Deze presentatie zou niet mogelijk zijn zonder de steun van: Prof. Staf Van Tendeloo, hoofd van de EMAT-onderzoeksgroep aan de Universiteit van Antwerpen; Prof. Olivier Chazot, prof. aan het von Karman Instituut; het galerijteam van Harlan Levey Projects; Werner Van dermeersch, Livin Mentens, en Ruth Loos van Sint Lucas Antwerpen; Nav Haq en het team van het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA); The Size Matters artistieke onderzoeksgroep aan de Zürich University of the Arts onder leiding van prof. Florian Dombos en gesteund door de Zwitserse National Science Foundation; en Clara Herrmann en Academy Schloss Solitude. Nav Haq en het team van het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA); Clara Herrmann en Academy Schloss Solitude.